

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.460 van 16 december 2003
in de zaak A. 117.762/XIV-8948.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat N. LETEN,
 kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
 Consciencestraat 7

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 6 maart 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 23 september 2001 tot weigering van regularisatie;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. STERCK, op grond van artikel 23, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 november 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. VAN DUYNSLAEGER die, loco Advocaat N. LETEN verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, heeft op 28 januari 2000 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, meer in het bijzonder op basis van artikel 2, 2°.

1.2. Verzoeker is door de Commissie voor regularisatie op 5 februari 2001, 14 maart 2001 en 16 mei 2001, bijgestaan door een raadvrouw, gehoord. Op de zitting van 5 februari 2001 heeft verzoeker de uitbreiding naar artikel 2, 4° van de wet van 22 december 1999 gevraagd.

1.3. De eerste Kamer van de Commissie voor regularisatie heeft op 29 mei 2001 een gunstig advies verleend betreffende de aanvraag van verzoeker. Dit advies bevat de volgende overwegingen:

“Overwegende dat verzoeker geldig werd opgeroepen.

Overwegende dat de identiteit en de nationaliteit van verzoeker voldoende blijken uit de diverse stukken van het dossier.

Overwegende dat verzoeker op 28 januari 2000 en bijgevolg tijdig zijn aanvraag heeft ingediend bij de gemeentelijke diensten van de Stad A.

Overwegende dat de aanvraag de regularisatie beoogt op grond van artikel 2.2° van de wet van 22 december 1999.

Overwegende dat ter zitting de uitbreiding wordt gevraagd naar artikel 2.4° van voormelde wet.

Overwegende dat bijgevolg de regularisatie op grond van artikel 2.4° van voormelde wet dient onderzocht te worden, zijnde de humanitaire redenen en de duurzame sociale bindingen.

Overwegende dat verzoeker beschikt over een wettig verblijf, ingevolge de beslissing tot ontvankelijk verklaringen van de Dienst Vreemdelingen Zaken dd 23 februari 2000.

Overwegende dat verzoeker bovendien een verklaring voegt waarin hij attesteert dat hij geen bevel om het grondgebied te verlaten heeft ontvangen gedurende de laatste 5 jaar

Overwegende dat immers niet cumulatief, zowel aan de tijdsvereiste, als aan het wettig verblijf, als aan het nog niet gekregen hebben van een bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden voldaan.

Overwegende dat wat betreft de toepassing van artikel 2.4° de aanvraag van verzoeker bijgevolg ontvankelijk is.

Overwegende dat de aanvraag bovendien gegrond is vermits verzoeker volgende bewijzen van vereiste duurzame bindingen voorlegt:

- positief advies inzake verlening beroepskaart van vreemdelingen op 23 april 2001
- verzoeker is zaakvoerder van de bvba D. zoals blijkt uit allerlei stukken van het handelsregister en publicaties in het Belgisch Staatsblad
- vestigingsattest der bvba D.
- bewijs registratie als aannemer van voormelde bvba

- overeenkomsten afgesloten door voormelde bvba
 - aansluiting bij een sociale zekerheidskas
 - bewijs immatriculatie RSZ
 - diverse facturen en betalingen zowel aan als door voormelde bvba
 - bewijs inschrijving als werkzoekende bij de VDAB
 - bewijs begeleiding en opleiding door de VDAB
 - verzoeker verstaat goed Nederlands
 - bewijs van het volgen van een cursus Nederlands
 - huurcontract dd 6 september 1999
 - huurcontract dd 1 september 2000
 - attesten van geneeskundige zorgenverstrekking
 - tenslotte worden diverse verklaringen van vrienden en kennissen gevoegd.
- Overwegende dat verzoeker dan ook voldoet aan de voorwaarden vereist voor de toepassing van de wet van 22 december 1999.”;

1.4. Op 23 september 2001 heeft de Minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag tot regularisatie verworpen. Dit is de bestreden beslissing:

“Overwegende dat de I^e Kamer van de Commissie voor Regularisatie overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van sommige categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk een gunstig advies voor beslissing inzake Uw aanvraag tot regularisatie heeft verstrekt, door U ingediend bij de Burgemeester te ANTWERPEN, op 28/01/2000 en dat het nummer 20602000012804925 draagt;

Overwegende dat Mijnheer XXX zich bij zijn regularisatieverzoek beriep op het criterium van artikel 2, 2° van de wet van 22 december 1999, te weten dat hij om redenen onafhankelijk van zijn wil niet zou kunnen terugkeren naar het land of de landen waar hij voor aankomst in België gewoonlijk verbleven heeft, noch naar zijn land van herkomst, noch naar het land waarvan hij de nationaliteit heeft; dat verzoeker op de zitting van de I^e Kamer op 16/05/2001 een uitbreiding verzocht naar het criterium van artikel 2, 4° van de wet van 22 december 1999, te weten dat hij humanitaire redenen meent te kunnen laten gelden en duurzame sociale bindingen in het land zou hebben ontwikkeld;

Overwegende dat wat artikel 2, 2° van de wet van 22 december 1999 betreft, het secretariaat van de Commissie voor Regularisatie in het advies van 19/10/2000 stelde ‘Dat, vermits de bewijsvoering inzake zijn nationaliteit gebrekkig is, het niet mogelijk is definitief te bepalen naar welk land precies hij niet kan terugkeren; Dat de betrokkene weliswaar een gemotiveerde verklaring indient, maar dat deze bestaat uit een geheel van elementen die onvoldoende gedetailleerd, precies of oncontroleerbaar zijn om op basis ervan te kunnen besluiten dat de aangehaalde onmogelijkheid bestaat’;

Overwegende dat de I^e Kamer van de Commissie voor Regularisatie dit oordeel van het secretariaat niet weerlegt anderszins wijzigt; dat de Minister dit advies volgt en de argumenten ervan tot de zijne neemt;

Overwegende dat artikel 2 van de wet van 22 december 1999 bepaalt dat de situatie van verzoeker dient geëvalueerd te worden op het ogenblik van zijn regularisatie-aanvraag, in het geval van betrokkene is dit 28/01/2000;

Overwegende dat verzoeker een uitbreiding heeft gevraagd naar artikel 2, 4° van de wet van 22 december 1999; dat volgens artikel 9, 9° van deze wet verzoeker die zich beroept op genoemd artikel 2, 4° dient aan te tonen dat zijn of haar aanwezigheid in België teruggaat tot meer dan zes jaar, of tot meer dan vijf jaar voor een gezin met minderjarige kinderen die op 1 oktober 1999 in België verblijven en die de leeftijd hebben om naar school te gaan, en/of in voorkomend geval, het bewijs dat verzoeker wettig in België verbleven heeft en/of een schriftelijke verklaring waaruit blijkt dat verzoeker in de loop van vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag geen bevel gekregen heeft om het grondgebied te verlaten;

Overwegende dat er geen sprake is van minderjarige kinderen die op het ogenblik van het regularisatieverzoek, te weten 28/01/2000, de leeftijd hebben om naar school te gaan, en op 1 oktober 1999 in België daadwerkelijk verbleven;

Overwegende dat de Heer XXX dient aan te tonen dat op het ogenblik van zijn aanvraag zijn aanwezigheid in België derhalve teruggaat tot meer dan zes jaar, -dat hij verklaart op 31 augustus 1999 in België te zijn gearriveerd: dat hij derhalve op het ogenblik van zijn aanvraag, te weten op 28/01/2000, vijf maanden in België verbleef, wat aanzienlijk minder is dan de bij wet voorziene zes jaar;

Overwegende dat de 1^e Kamer van de Commissie voor Regularisatie stelt dat de Heer XXX een schriftelijke verklaring heeft toegevoegd dat hij in de loop van vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag geen bevel gekregen heeft om het land te verlaten; dat de wet op dit punt evenwel veronderstelt dat verzoeker dan ook daadwerkelijk minimaal vijf jaar in België verbleven heeft, dat in het andere geval de wet zou bepalen dat verzoeker gewoon geen bevel zou ontvangen hebben voorafgaand aan zijn verzoek;

Overwegende dat de 1^e Kamer van de Commissie voor Regularisatie in het advies van 29/05/2001 eveneens stelt dat verzoeker beschikt over een wettig verblijf; dat dit wettig verblijf evenwel is gebaseerd op een ontvankelijkheidsbeslissing van verzoekers asielaanvraag op 23/02/2000, wat derhalve dateert van na zijn regularisatieverzoek op 28/01/2000; dat dit derhalve in het oordeel niet kan meetellen;

Overwegende dat verzoeker derhalve niet voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 9, 9° van de wet van 22 december 1999;

Overwegende dat de Commissie voor Regularisatie stelt dat de Heer XXX elementen voorlegt die zouden wijzen op duurzame sociale bindingen in het land, namelijk dat verzoeker zaakvoerder is en in deze context verschillende documenten en stukken voorlegt, dat er een positief advies van Dienst Vreemdelingenzaken is voor het afleveren van een beroepskaart, dat betrokkene goed Nederlands spreekt en een taalcursus volgde, huurcontracten afsloot, facturen en betalingen verricht heeft, dat er geneeskundige zorgen werden verstrekt, dat betrokkene actieve pogingen ondernam werk te zoeken en dat er getuigenissen zijn van verzoekers integratie;

Overwegende dat de meeste van deze stukken wijzen op stappen die verzoeker ondernam ruim na de periode van indiening van het regularisatieverzoek op 28/01/2000; dat artikel 2 van de wet van 22 december 1999 de aanwezigheid van humanitaire redenen en duurzame sociale bindingen nagaat op het ogenblik van of voorafgaand aan het ogenblik van de aanvraag;

Overwegende dat uit het administratief dossier niet blijkt dat de Heer XXX effectief tewerkgesteld is geweest in de periode voorafgaand aan zijn regularisatieverzoek op 28/01/2000; dat de voorgelegde stukken wijzen op een periode ruim na zijn verzoek;

Overwegende dat wel een huurcontract en het bewijs van het afbetalen van de huur worden voorgelegd voor de maanden september en oktober 1999; dat het afhandelen van deze dagdagelijkse administratieve handelingen niet kan worden gekwalificeerd als duurzame sociale banden;

Overwegende dat verzoeker een geneeskundig attest voorlegt op datum van 01/09/1999 en dat hij in de periode van zijn regularisatieverzoek een aanvraag deed tot het bekomen van een sociale identiteitskaart; dat ook het gegeven dat verzoeker geneeskundige verzorging ondergaat en een aanvraag indient tot het bekomen van een sociale identiteitskaart niet wijst op duurzame sociale banden;

Overwegende dat er één getuigenis (ongedateerd) werd voorgelegd wat te beperkt van aard is om hieruit duurzame sociale banden in het land uit af te leiden;

Overwegende dat de andere voorgelegde bewijsstukken wijzen op verzoekers situatie ruim na het indienen van het regularisatieverzoek; dat deze bij de beoordeling niet kunnen meetellen aangezien volgens artikel 2 van de wet van 22 december 1999 enkel de situatie wordt beoordeeld op het ogenblik van en voorafgaand aan het ogenblik van het verzoek; Dat verzoeker in België arriveerde op 31/08/1999; dat op het ogenblik van het regularisatieverzoek betrokkene ongeveer vijf maanden in België verbleef; dat er onvoldoende aanwijzingen zijn dat verzoeker in deze periode van vijf maanden duurzame sociale banden heeft ontwikkeld; dat de meeste stukken die verzoeker voorlegt bovendien betrekking hebben op de periode ruim na zijn regularisatieverzoek en volgens artikel 2 van de wet van 22 december 1999 niet worden geëvalueerd;”;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert:

“TWEEDE MIDDEL, geput uit de schending van artikel 1 van de Wet op de motiveringsplicht van 29 juli 1991, de rechten van verdediging en artikel 3 EVRM
Dat de bestreden beslissing foutief, minstens onafdoende gemotiveerd werd;

TEN EERSTE

DOORDAT de Minister met betrekking dat de regularisatie-aanvraag van verzoeker op grond van artikel 2,2° van de Wet van 22 december 1999 een beslissing heeft genomen zonder rekening te houden met alle belangrijke informatie en documenten in het administratief dossier, doch zich enkel vergenoegd heeft summier, onvolledig en bovendien op een foutieve wijze te refereren naar de nota van het Onderzoekssecretariaat en het advies van de 1^e Kamer van de Commissie, hetzij door het volgende te overwegen; ‘Overwegende dat mijnheer XXX zich bij zijn regularisatieverzoek beriep op het criterium van artikel 2,2° van de wet van 22 december 1999, (...)

Overwegende dat wat artikel 2,2° van de wet van 22 december 1999 betreft, het secretariaat van de Commissie voor Regularisatie in het advies van 19/10/2000 stelde ‘Dat, vermits de bewijsvoering inzake zijn nationaliteit gebrekkig is, het niet mogelijk is definitief te bepalen naar welk land precies hij niet kan terugkeren; (...)

Overwegende dat de 1^e Kamer van de Commissie voor Regularisatie dit oordeel van het secretariaat niet weerlegt anderszins wijzigt; dat de Minister dit advies volgt en de argumenten ervan tot de zijne neemt;

Overwegende dat artikel 2 van wet van 22 december 1999 bepaalt dat de situatie van verzoeker dient geëvalueerd te worden op het ogenblik van zijn regularisatie-aanvraag, in het geval van betrokkene is dit 28/01/2000;’

TERWIJL

* Uit het advies van de 1^e Kamer van de Commissie blijkt dat de nationaliteit van verzoeker voldoende bewezen werd door de diverse stukken die door hem werden overgelegd;

* De Minister geenszins en minstens onvoldoende motiveert waarom de regularisatieaanvraag van verzoeker op grond van artikel 2,2° van de wet van 22 december 1999 dient afgewezen te worden;

Dat enkel wordt gesteld dat artikel 2 voormelde wet bepaalt dat de situatie van verzoeker dient geëvalueerd te worden op het ogenblik van zijn regularisatieaanvraag, doch de Minister geenszins de situatie van verzoeker geëvalueerd heeft en dit ondanks een overvloed van documenten waaruit zijn onmogelijkheid tot terugkeer zowel ten tijde van zijn aanvraag als heden vaststaat;

Dat op het ogenblik van de aanvraag, verzoeker, om redenen onafhankelijk van zijn wil, niet kon terugkeren naar XXX en hij hiervan ter staving bij zijn initiële aanvraag reeds voldoende documenten voegde m.b.t. zijn lidmaatschap(schap) bij de XXX.

Dat bovendien door verzoeker ter gelegenheid van de DRIE verschijningen voor de 1^e Kamer van Commissie voor Regularisatie, bijkomende stukken werden overgemaakt ter staving van zijn onmogelijke terugkeer, waaruit -en dit ter informatie- tevens zijn actuele onmogelijkheid tot terugkeer bleek;

Dat hieruit blijkt dat er reeds twee arrestatiebevelen werden uitgeschreven tegen verzoeker, dat nog niet uitgevoerd kon worden om reden dat verzoeker niet te vinden was en na onderzoek gebleken was dat hij was ontsnapt;

Dat deze arrestatiebevelen werden bekendgemaakt door de Rechtbank van L. wegens de misdrijven gepleegd op de artikelen 452/329, 148/149, 337/G TP en artikel 16 MPO en nog steeds van kracht zijn;

Dat heden nog steeds via de media en de pers uitgebreid wordt aangetoond dat in XXX de noodtoestand van kracht is en de nieuwe machthebber samen met militairen, de leden van de voormalige leidende partijen -waaronder de XXX- massaal oppakken en arresteren op grond van ondermeer voormeld artikel 16 MPO dat speechen verbiedt die angst of oproer veroorzaken of kunnen veroorzaken bij de bevolking of enige activiteit die de openbare veiligheid of orde verstoort of kan verstoren;

Dat verzoeker en diverse partijgenoten gezocht worden op grond van voormeld artikel en er in hoofde van verzoeker dan ook overduidelijk een onmogelijkheid tot terugkeer diende weerhouden te worden;

Dat de Minister door met deze gegevens geen rekening te houden tevens een inbreuk heeft begaan op artikel 3 EVRM, nu er in hoofde van verzoeker een persoonlijk risico bestaat voor vervolging wegens politieke misdrijven, zijn leven en of bedreiging van zijn individuele vrijheid, gevaar voor foltering en of een onmenselijke en vernederende behandeling;

Dat nochtans overeenkomstig artikel 3 EVRM niemand hieraan mag onderworpen worden en dit recht een absoluut recht is;

Dat uit het proces-verbaal van de vergadering van de kamers van de Commissie voor Regularisatie dd. 06.01.2001 blijkt dat de werkgroep oordeelde dat artikel 3 EVRM de toepassing rechtvaardigt van artikel 2,2° van de wet van 22 december 1999 wanneer de terugkeer naar het land van herkomst aanleiding dreigt te geven tot een mensonwaardige of vernederende behandeling of tot foltering;

Dat op basis van de door verzoeker voorgebrachte documenten en de huidige situatie in XXX de persoonlijke vervolging van verzoeker dan ook meer dan reëel is, te meer nu hieruit blijkt dat hij nog steeds gezocht wordt en er reeds twee arrestatiebevelen werden bekendgemaakt;

Dat de motiveringsvereiste dan ook schromelijk is geschonden daar vaststaat dat de bestreden beslissing foutief of minstens onafdoende gemotiveerd werd, waardoor uiteraard de rechten miskend werden;

TEN TWEEDE

DOORDAT de Minister met betrekking tot de uitbreiding van verzoekers' aanvraag tot artikel 2.4° van de Wet van 22 december 1999 zijn beslissing volledig baseert op foutieve overwegingen en motiveringen, hetzij:

‘(...) dient aan te tonen dat op het ogenblik van zijn aanvraag zijn aanwezigheid in België teruggaat tot meer dan zes jaar,- dat hij verklaart op 31 augustus 1999 in België te zijn gearriveerd: dat hij derhalve op het ogenblik van de zijn, te wet op 28/01/2000, vijf maanden in België verbleef, wat aanzienlijk minder is dan bij de bij voorziene zes jaar’

‘(...) een schriftelijk verklaring heeft toegevoegd dat hij in de loop van de vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag geen bevel heeft gekregen om het land te verlaten; dat de wet op dit punt evenwel veronderstelt dat verzoeker dat ook daadwerkelijk minimaal vijf jaar in België verbleven heeft, dat in het andere geval de wet zou bepalen dat verzoeker gewoonweg geen bevel zou ontvangen hebben (...)’

‘(...) dat verzoeker beschikt over een wettig verblijf; dat dit wettig verblijf evenwel is gebaseerd op een ontvankelijkheidsbeslissing van verzoekers asielaanvraag op 23/02/2000, wat derhalve dateert na zijn regularisatieverzoek (...);

Dat op grond van deze argumenten de Minister volkomen ten onrechte meende te mogen besluiten dat verzoeker niet zou voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 9,9° van de wet van 22 december 1999;

TERWIJL

Dat bij het proces-verbaal van de algemene vergadering van de Kamers van de Commissie voor Regularisatie dd. 18 november 2000 het volgende werd gesteld:

dat artikel 2,4° van de Wet van 22 december 1999 (9,9°) drie hypothesen vermeldt die als alternatief (of/of) en niet als cumulatief (en/en) moeten gelezen worden;

dat één door mogelijkheden van verblijf -naast die van meer dan 6 jaar verblijf in België- deze is van vreemdelingen die bewijzen ooit legaal in België te hebben verbleven;

dat als relevant wettig verblijf dient weerhouden te worden, het verblijf van ontvankelijk verklaarde asielzoekers

dat uit de derde hypothese m.n. gedurende de vijf laatste jaren geen bevel om het grondgebied te verlaten te hebben ontvangen, geenszins mag afgeleid worden dat de aanvrager in dit geval 5 jaar in België moet hebben verbleven;

dat evenwel naast de voorwaarde van verblijf inderdaad de sociale banden en humanitaire redenen dienen te worden bewezen, een bewijs dat in casu op voldoende wijze geleverd werd;

Dat beide middelen dan ook ernstig zijn;

Dat verzoeker voor huidige procedure de Nederlandse taal kiest doch bij elk mondeling verhoor wenst bijgestaan te worden door een tolk U.;”;

2.2. Overwegende dat verzoeker in een eerste onderdeel van zijn tweede middel de schending van de motiveringsplicht aanvoert doordat de Minister van Binnenlandse Zaken met betrekking tot de aanvraag op basis van artikel 2, 2° een beslissing heeft genomen zonder rekening te houden met alle belangrijke informatie en documenten in het administratief dossier doch zich ermee vergenoegt te verwijzen naar de nota van het onderzoekssecretariaat; dat uit de bestreden beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken blijkt dat deze, wat betreft voornoemd criterium, het advies van het onderzoekssecretariaat van de Commissie voor regularisatie volgt en de argumenten ervan tot de zijne neemt; dat het onderzoekssecretariaat in zijn advies het volgende stelt:

“Dat vermits de bewijsvoering inzake zijn nationaliteit gebrekkig is, het niet mogelijk is definitief te bepalen naar welk land precies hij niet kan terugkeren; Dat betrokkene weliswaar een gemotiveerde verklaring indient, maar dit bestaat uit een geheel van elementen die onvoldoende gedetailleerd, precies of controleerbaar zijn om op basis ervan te kunnen besluiten dat de aangehaalde onmogelijkheid bestaat.”;

dat in zijn schriftelijke verklaring verzoeker, onder meer, heeft uiteengezet dat hij senior vice president is van de XXX Unit 1 L. en dat hij omwille van zijn deelname aan betogingen tegen de regering wordt gezocht door de XXX autoriteiten; dat hij tevens vermeldt dat er een F. tegen hem is opgesteld; dat bij zijn oorspronkelijke aanvraag, onder meer, zijn XXX identiteitskaart, een partijkaart van de XXX, en een attest betreffende de benoeming als senior vice president van de XXX was gevoegd; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in de loop van de procedure voor de regularisatiecommissie een verslag van het politiekantoor te L. in verband met een gewelddadige betoging, begeleid door hemzelf, en twee oproepingsbevelen om te verschijnen voor de rechtbank van L., heeft neergelegd; dat de bestreden beslissing niet de redenen aangeeft waarom de neergelegde stukken niet in aanmerking worden genomen; dat het hiertoe niet volstaat te verwijzen naar de summiere en stereotiepe motivering van het advies van het onderzoekssecretariaat; dat de bestreden beslissing, wat betreft de toepassing van artikel 2, 2° niet afdoende is gemotiveerd; dat het eerste onderdeel van het tweede middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 23 september 2001 tot weigering van regularisatie van XXX.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zestien december tweeduizend en drie, door :

de HH.

A. BEIRLAEN,
K. VANHOUTTE,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.